

УДК 81'25

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-4\(34\)-294-304](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-4(34)-294-304)

Вискушенко Світлана Андріївна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та перекладу, Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, <https://orcid.org/0000-0003-1557-1984>

ПЕРЕКЛАД ЄВРОПЕЙСЬКИХ НОРМАТИВНИХ ДОКУМЕНТІВ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Анотація. У статті розглядається проблема перекладу європейських нормативних документів у контексті гармонізації законодавства та технічних норм у глобалізованому світі. Було проаналізовано основні типи нормативних актів Європейського Союзу з акцентом на їхню специфіку у перекладі. Особливу увагу приділено складності термінологічної гармонізації, лексичним та синтаксичним розбіжностям, відмінностям правових систем та викликам, що виникають при перекладі. Окремо наголошується на ризиках спотворення правового змісту через неправильну передачу формулювань, що є особливо критичним у процесі правової інтеграції. Розглянуто проблему недостатньої стандартизації методик перекладу нормативних актів та роль термінологічних баз даних, таких як IATE та TermNet, у підвищенні якості перекладів. Було запропоновано низку стратегій для вирішення виявлених проблем: створення спеціалізованих глосаріїв, використання САТ-інструментів, залучення фахівців із відповідних галузей знань, а також удосконалення процесу редагування та перевірки перекладів. Важливим аспектом є необхідність адаптації перекладених текстів до національного правового контексту без втрати юридичної точності. У роботі підкреслюється, що переклад нормативних документів має здійснюватися не лише на основі лінгвістичної відповідності, а й із врахуванням галузевої специфіки, історико-культурних особливостей і правових традицій країн-реципієнтів. У підсумку наголошується на важливості комплексного підходу, який передбачає системне використання сучасних технологій, міждисциплінарну співпрацю та постійне вдосконалення професійної підготовки перекладачів у сфері нормативних документів. Запропоновані у дослідженні рекомендації спрямовані на мінімізацію ризиків помилок при перекладі та на підвищення ефективності впровадження європейських стандартів у національні законодавчі системи.

Ключові слова: галузевий переклад, переклад нормативних документів, термінологічна гармонізація, юридичний переклад, CAT-інструменти, стандартизація перекладу.

Vyskushenko Svitlana Andriivna Candidate of Sciences in Philology, Associate Professor, Department of English Philology and Translation, Zhytomyr Ivan Franko State University, Zhytomyr, <https://orcid.org/0000-0003-1557-1984>

TRANSLATION OF LEGAL DOCUMENTS: CHALLENGES AND SOLUTIONS

Abstract. The given paper addresses the issue of translating European legal documents in the context of harmonizing legislation and technical standards in a globalized world. The main types of European Union legal acts are analyzed, with an emphasis on their specific features in translation. Special attention is given to the complexity of terminological harmonization, lexical and syntactic discrepancies, differences between legal systems, and challenges that arise during translation. The risks of distorting legal content through incorrect translation, particularly critical in the process of legal integration, are specifically highlighted. The study examines the problem of insufficient standardization of translation methodologies for legal acts and the role of terminology databases, such as IATE and TermNet, in improving translation quality. Several strategies are proposed to address the identified issues: the creation of specialized glossaries, the use of CAT tools, the involvement of subject-matter experts, and the enhancement of editing and translation verification processes. Particular attention is paid to the necessity of adapting translated texts to the national legal context without losing legal accuracy. The paper emphasizes that the translation of legal documents should be performed not only based on linguistic equivalence but also taking into account domain-specific features, historical and cultural particularities, as well as the legal traditions of recipient countries. In conclusion, the importance of a comprehensive approach is underlined, which involves the systematic use of modern technologies, interdisciplinary cooperation, and the continuous improvement of translators' professional training in the field of legal text. The recommendations proposed in the article are aimed at minimizing the risk of translation errors and enhancing the effectiveness of implementing European standards into national legal systems.

Keywords: specialized translation, translation of legal documents, terminological harmonization, legal translation, CAT-tools, translation standardization.

Постановка проблеми. У сучасному глобалізованому світі гармонізація законодавчих та технічних норм є напроцуд актуальною у забезпеченні економічної та правової інтеграції між країнами. Європейські нормативні документи відіграють важливу роль у правовому регулюванні та стандартизації різних сфер життєдіяльності країн-членів ЄС, а також держав, які прагнуть до євроінтеграції. Переклад європейських нормативних документів є значущим етапом цього процесу, адже саме від точності, коректності та адекватності перекладу залежить правильне впровадження стандартів Європейського Союзу (ЄС) у національне законодавство та промисловість. Однак переклад нормативних документів супроводжується численними труднощами, пов'язаними як із лінгвістичними особливостями, так і з правовими та термінологічними розбіжностями. Однією з основних проблем є узгодження термінології, оскільки навіть незначна невідповідність у формулюваннях може призвести до юридичних або технічних непорозумінь. Крім того, складність синтаксису й різниця на лексичному рівні офіційних документів ЄС, відмінності у правових системах та недостатня стандартизація перекладацьких підходів ускладнюють процес адаптації нормативних текстів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти вивчення перекладу правових актів ЄС, включаючи підвищення якості перекладу, методи уникнення помилок, особливості юридичної термінології в контексті перекладу, фальшиві друзі перекладача, термінологічні лакуни розглядаються у роботах таких українських і зарубіжних фахівців, як Богдан Стасюк, Лариса Ярова, Оксана Олійник, В'ячеслав Карабан, Людмила Славова, Мартіна Байчич, Колін Д. Робертсон та ін.

Мета статті – аналіз основних проблем, що виникають під час перекладу європейських нормативних документів, а також визначення шляхів їх вирішення. Отримані результати можуть бути корисними для перекладачів, правників, лінгвістів і фахівців, які займаються впровадженням стандартів ЄС у національне законодавство та різноманітні галузі знання й професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Європейські нормативні документи мають особливе значення під час взаємодій між країнами-членами ЄС та тими, які воліють долучитися до євроінтеграційних процесів, оскільки вони охоплюють широкий спектр питань – від технічних стандартів у промисловості до регулювання ринків та екологічних норм. Головною характеристикою цих документів є їхня спрямованість на гармонізацію законодавства та усунення бар'єрів, що сприяє створенню єдиного соціально-економічного простору.

Загалом європейські нормативні акти поділяються на кілька фундаментальних видів: регламенти, директиви, рішення, рекомендації та стандарти. Кожен із цих типів має власну юридичну силу та механізми впровадження, що впливає на особливості їхнього перекладу та адаптації. Так, регламенти ЄС мають обов'язкову силу у всіх країнах-членах і застосовуються без необхідності внесення змін до національного законодавства. Вони містять чіткі юридичні формулювання, які не допускають двозначного тлумачення, що висуває високі вимоги до точності відтворення і тому переклад відповідних документів повинен відповідати оригіналу не лише з лінгвістичної, але й з юридичної точки зору. Щодо директив ЄС, то вони встановлюють загальні правила, які держави-члени зобов'язані впровадити у власне законодавство, враховуючи національні особливості. Відповідно, їхній переклад потребує не лише мовної точності, а й глибокого розуміння національного контексту, адже формулювання можуть бути адаптовані до місцевого законодавства. Рішення Європейської Комісії та інших органів ЄС є обов'язковими для тих суб'єктів, яким вони адресовані. Їхній переклад часто передбачає використання вузькофасової правничої та технічної термінології, що вимагає чіткої гармонізації термінів у всіх офіційних мовах ЄС. Рекомендації ж не є юридично обов'язковими, проте вони містять важливі орієнтири для держав-членів щодо реалізації політики ЄС. Стиль цих документів менш формалізований, що полегшує процес перекладу, однак все ж потребує ретельного аналізу відповідних правових контекстів. Стосовно європейських стандартів, то ці документи належать до невід'ємної частини нормативної бази ЄС і використовуються для гармонізації вимог до продукції, послуг і процесів. До базових організації, які займаються розробкою таких стандартів, можна віднести: Європейський комітет зі стандартизації (CEN), Європейський комітет з електротехнічної стандартизації (CENELEC) та Європейський інститут телекомунікаційних стандартів (ETSI). Переклад стандартів передбачає точність у передачі вузькофасових термінів та відповідність міжнародним класифікаціям, що вимагає залучення фахівців із відповідних галузей [1; 2; 3].

Окремої уваги заслуговує мовний аспект європейських нормативних документів. Офіційними мовами ЄС є 24 мови, і всі ключові нормативні документи повинні бути перекладені на кожен з них. Це ускладнює процес гармонізації термінології. Ще одним важливим складником є юридична точність формулювань. Європейське законодавство базується на континентальній правовій системі, але національні правові системи країн-членів можуть мати свої особливості. Це створює труднощі у перекладі певних понять, які можуть мати різне значення в різних юрисдикціях.

Також варто згадати синтаксичні особливості європейських нормативних текстів. Офіційні документи ЄС нерідко містять довгі, складнопідрядні речення, що може ускладнювати їх розуміння. Так, наприклад, у директивах і регламентах часто зустрічаються речення на кілька абзаців із великою кількістю уточнень і винятків. Переклад таких текстів вимагає уважного аналізу та чіткого структурування інформації, щоб зберегти точність і зрозумілість. Окрім того, існують проблеми узгодженості термінології. Для вирішення цього питання в ЄС розроблено офіційні термінологічні бази, такі як IATE (InterActive Terminology for Europe), що допомагають перекладачам дотримуватися єдиних стандартів. Однак не всі терміни мають однозначні відповідники в різних мовах, що може призводити до труднощів у їх адаптації [2; 3].

Отже, розглянемо більш детально фундаментальні виклики, які можуть виникати під час перекладу європейських нормативних документів. До однієї з найважливіших складностей можна віднести, як вже зазначалося раніше, **лексичні та стилістичні розбіжності** між мовами, які створюють значні труднощі. Насамперед варто наголосити на **термінологічній неоднозначності**. Європейські нормативні акти містять безліч вузькофахових термінів, які мають усталені значення у різних галузях права, техніки та економіки тощо. У цьому контексті перекладачі повинні враховувати не лише буквальну точність термінів, але й їх відповідність усталеній термінології, прийнятій у конкретній галузі. До того ж перекладачам доводиться стикатися з випадками, коли поняття не мають точного відповідника у мові цільової аудиторії або коли існують суперечності між термінологічними системами різних країн. Ще одним моментом є те, що нормативні документи ЄС, зокрема директиви та регламенти, характеризуються використанням довгих і часто багаторівневих речень, що містять численні підрядні конструкції. Така структура створює великі виклики для перекладачів, оскільки в процесі перекладу необхідно не тільки зберегти сенсову цілісність, але й адаптувати речення до мовних норм цільової мови. Тому перекладачі часто стикаються із завданням розбиття довгих речень на більш короткі, але при цьому необхідно зберегти юридичну відповідність і логічну послідовність тексту. Більше того, офіційні документи ЄС відрізняються високим рівнем стилізації, формалізмом та стандартизованими виразами. При перекладі ці особливості можуть бути втрачено або, навпаки, надто «загострено», що змінює тон документу. Наприклад, англійський юридичний стиль зчаста базується на пасивних конструкціях і використанні модальних дієслів, що ускладнює передачу ідеї обов'язковості певних норм в українському правничому дискурсі. **Щодо контекстуальних і культурних відмінностей та історичних традицій, то вони також відіграють**

суттєву роль. Європейські нормативні документи створені в умовах певного культурного та правового середовища, яке може суттєво відрізнятись від національного контексту країни, куди впроваджується цей документ. Багато нормативних термінів мають історичні корені та є результатом тривалого еволюційного процесу в конкретній правовій системі. При перекладі таких термінів виникає ризик втрати історичного та культурного контексту, що може призвести до спотворення значення документу. Крім того, нормативні тексти часто використовують формулювання, які мають певні коннотації у правовому середовищі, і їх неможливо просто передати за допомогою буквального перекладу. Тому важливо враховувати не лише лінгвістичну точність, а й відповідність термінології, затвердженій законодавчими органами іншої країни. Це означає, що перекладачу необхідно мати спеціалізовані знання з галузі права та досвід роботи з нормативними документами. Наприклад, певні поняття або правові терміни, прийняті в англійській правовій традиції, можуть не мати прямого аналога в українській системі права, що створює додаткові виклики для перекладача. У такому випадку перекладач повинен знайти компроміс між буквальним перекладом і адаптацією тексту до культурних та правових особливостей цільової аудиторії. Не менш важливим є питання **відсутності стандартизованих методів та відповідної нормативної бази**. В окремих країнах не існує чітких стандартів або методичних рекомендацій для перекладу нормативних документів, що створює неоднозначність у процесі роботи. Це призводить до того, що перекладачі можуть покладатися на власний досвід та індивідуальні підходи, що не завжди забезпечує необхідну якість перекладу. З метою вирішення цієї проблеми європейські установи пропонують стандарти та рекомендації, проте їх адаптація до національних умов часто проходить повільно. Більше того, існуючі САТ-інструменти (Computer-Assisted Translation Tools) можуть допомогти з узгодженням термінів, однак автоматизація процесу перекладу не завжди дозволяє забезпечити необхідну точність і відповідність термінології, тому остаточне редагування та перевірка перекладу завжди залежать від кваліфікації перекладача. Наприклад, при перекладі технічних стандартів або юридичних документів навіть незначна помилка, допущена автоматичною системою, може призвести до неправильного тлумачення норм і, як наслідок, до юридичних суперечок. Такі ситуації вимагають ретельного аналізу перекладацького процесу та впровадження додаткових етапів рецензування та коректури. аналізуються труднощі, що виникають при перекладі юридичних текстів, і надаються рекомендації для їх подолання. Окрім всіх вищезазначених аспектів, значну роль відіграють

часові обмеження у роботі перекладачів. У зв'язку з необхідністю оперативного впровадження нових нормативних актів у національне законодавство, перекладачам часто доводиться працювати під значним тиском часу. Це може призводити до зниження якості перекладу, оскільки для ретельної перевірки та редагування тексту не залишається достатньо часу. Такі ситуації особливо гостро проявляються під час кризових або надзвичайних ситуацій, коли необхідно оперативно впроваджувати нові правові норми. Підсумовуючи, можна відзначити, що основні проблеми перекладу європейських нормативних документів охоплюють широкий спектр лінгвістичних, синтаксичних, термінологічних, культурних та технічних аспектів. Перекладач повинен враховувати не лише буквальну передачу змісту, але й адаптувати текст до специфіки національної правової системи та культурного контексту. Усі вищезгадані проблеми вимагають комплексного підходу, що включає використання спеціалізованих інструментів, постійне навчання та тісну співпрацю з фахівцями з різних галузей. Лише інтеграція цих підходів дозволить забезпечити високу якість перекладу, що є надзвичайно важливим для успішного впровадження європейських стандартів у національне законодавство [2; 3; 4; 5; 6].

Наявність низки труднощів, що виникають під час перекладу європейських нормативних документів, змушує шукати різноманітні шляхи вирішення цих проблем. До них належать як методичні підходи до перекладацького процесу, так і використання сучасних технологій, що забезпечують підвищення якості та узгодженості термінології, а також сприяють гармонізації стилістики і синтаксису перекладених текстів. Отже, розглянемо основні стратегії вирішення проблем, що виникають під час перекладу нормативних документів ЄС, які можуть стати у нагоді як перекладачам, так дослідникам цієї галузі.

Одним із найефективніших підходів до вирішення питання термінологічної неоднозначності є створення та використання спеціалізованих глосаріїв й баз даних. Наприклад, IATE (InterActive Terminology for Europe) є офіційним ресурсом ЄС, що дозволяє перекладачам отримувати доступ до узгоджених термінів та їх визначень у різних галузях. Використання IATE допомагає не лише зменшити ризик помилок, пов'язаних із неоднозначною термінологією, але й сприяє стандартизації перекладів нормативних документів між різними мовами Європи. Крім того, окрім IATE, існують і інші спеціалізовані бази даних, такі як TermNet (International Network for Terminology), що дозволяють співставляти терміни між різними мовами та контекстами. Щоб вирішити дилему синтаксичної складності та надмірно довгих речень, що властиві офіційним документам ЄС, перекладачі можуть застосовувати методику розбиття складних конструкцій на більш короткі та

зрозумілі речення. У таких випадках рекомендовано проводити аналіз оригінального тексту з подальшою редактурою, що включає розбивання складнопідрядних речень, а також перегруповування інформації за логічними блоками. Такий підхід сприяє підвищенню зрозумілості тексту для цільової аудиторії без втрати важливої інформації. Важливим аспектом вирішення проблем перекладу є залучення спеціалістів із відповідної сфери знання та професійної діяльності, що дозволяє забезпечити правильне розуміння особливостей термінології та контексту. Використання такої експертної підтримки дозволить уникнути помилок, пов'язаних із недостатнім знанням галузевої специфіки, а також сприятиме гармонізації перекладу з існуючими міжнародними стандартами, які доступні на офіційних ресурсах ISO та CEN. Автоматизація процесу перекладу також відіграє важливу роль. Отже, ще одним ефективним інструментом для покращення якості перекладу є застосування CAT-систем, таких як SDL Trados, MemoQ, OmegaT або Smartcat тощо. Використання цих інструментів дозволяє зберігати пам'ять перекладів (Translation Memory, TM), що забезпечує узгодженість термінології при відтворенні великих обсягів документів. Наприклад, за допомогою пам'яті перекладів можна автоматично підставляти раніше затверджені варіанти перекладу для повторюваних фраз, що значно економить час і зменшує ризик помилок. Багато компаній та державних установ ЄС вже використовують ці інструменти для забезпечення якості перекладів нормативних актів. Проте, слід підкреслити, що «автоматизовані» переклади не можуть замінити людську експертизу, особливо коли йдеться про правничі та нормативні тексти, що вимагають високого рівня точності. Також слід зазначити, що інтеграція автоматизованих перекладацьких систем із системами контролю якості, наприклад, за допомогою програмного забезпечення для перевірки термінології або автоматизованої перевірки синтаксису, може стати ще одним корисним кроком для вирішення проблем перекладу. Одним із прикладів є використання систем (SDL Trados Studio, Terminotix, LogiTerm, QA Distiller, Xbench тощо), які можуть здійснювати автоматичну перевірку узгодженості термінів із базою IATE, що надає можливість оперативно виявляти розбіжності. Вони дозволяють зменшити людський фактор і забезпечити високу якість результату. Це особливо актуально для великих проектів перекладу нормативних актів, де численні редактори працюють над одними і тими ж текстами. Крім використання технологічних рішень, важливим аспектом є розробка єдиних методичних рекомендацій та стандартів для перекладацької діяльності. Так, наприклад, фахівці організації International Federation of Translators (FIT) активно працюють над створенням стандартів, що регламентують процес перекладу юридичних і

нормативних документів. Розробка та впровадження єдиних стандартів дозволяє не лише забезпечити високу якість перекладу, але й сприяє взаєморозумінню між перекладачами з різних країн. Стандарти якості перекладу, що розробляються FIT, містять рекомендації щодо стилістичної та термінологічної узгодженості, що є особливо важливим для офіційних документів, де кожна помилка може мати серйозні наслідки. Ще одним важливим напрямом для покращення якості перекладу є організація навчальних семінарів, вебінарів та курсів підвищення кваліфікації для перекладачів, що спеціалізуються на юридичних та нормативних текстах. Такі заходи допомагають обмінятися досвідом, вивчити нові методики перекладацької діяльності та ознайомитися з останніми технологічними розробками. Так, наприклад, Європейська асоціація перекладачів регулярно проводить конференції та тренінги, результати яких публікуються у відкритому доступі, що дозволяє ширшій аудиторії отримувати доступ до сучасних підходів і рішень. До того ж, деякі держави-члени ЄС створили національні перекладацькі центри, що займаються імплементацією європейських нормативних актів. Такі центри забезпечують централізований контроль якості перекладів, розробляють національні глосарії та стандарти перекладацької діяльності, а також організовують тренінги для перекладачів. Такий підхід дозволяє забезпечити не лише точність і зрозумілість перекладених текстів, але й сприяє гармонізації правових норм на національному рівні. Важливим кроком для вирішення проблем перекладу нормативних документів є також впровадження системи багаторівневого контролю якості. Така система передбачає попередню перевірку перекладу спеціалістом-перекладачем, наступну редактуру юридичним експертом, а також фінальну перевірку відповідними органами контролю якості перекладів. Наприклад, державні установи часто використовують багаторівневу систему перевірки, що включає як внутрішні рецензування, так і зовнішні аудитори, що спеціалізуються на юридичних текстах. Відповідний підхід дозволяє виявити і виправити можливі помилки ще до офіційного прийняття документу. Не менш значимим аспектом є адаптація перекладів до культурних та правових особливостей цільової аудиторії. При перекладі нормативних документів важливо враховувати не лише буквальне значення слів, а й їх функціональне навантаження в конкретній правовій системі. Для цього перекладачам рекомендується використовувати методики адаптації тексту, які включають консультації з місцевими юристами та фахівцями з перекладацької практики [2; 3; 5; 6; 7].

Висновки. Переклад європейських нормативних документів є складним і багаторівневим процесом, що вимагає врахування правових,

лінгвістичних і технічних аспектів. Основними особливостями цих документів є їхня обов'язковість або рекомендаційний характер, багатомовність, юридична точність, складна синтаксична структура та необхідність гармонізації термінології. Розуміння цих деталей є ключем до якісного перекладу та ефективного впровадження європейських норм у національні правові системи.

У підсумку, вирішення проблем перекладу нормативних документів має бути спрямоване на підвищення якості кінцевого продукту за рахунок використання комплексного підходу. Застосування спеціалізованих ресурсів, таких як IATE, впровадження САТ-систем, організація навчальних програм та встановлення стандартів якості, розробка єдиних методичних стандартів, створення та підтримку спеціалізованих глосаріїв, а також інтеграція багаторівневого контролю якості є ключовими факторами успіху. Перспективи подальших досліджень у цій сфері залежать від інтеграції сучасних технологій та постійного професійного зростання перекладачів, що дозволить досягти високої точності та відповідності нормативних документів як у внутрішньому, так і в міжнародному правовому просторі. А також вказують на необхідність розробки єдиних міжнародних стандартів, які дозволять зменшити розбіжності між різними правничими системами та забезпечити високий рівень якості перекладу європейських нормативних документів, що є ключовим чинником для ефективного розвитку міжнародного співробітництва.

Література:

1. The treaty on the functioning of the European Union (TFEU). URL: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12012E/TXT:en:PDF>
2. Manual on EU Legal Translation into Ukrainian. In 2 parts. Part A. EU Law, Language, and Terminology / Editors: Martina Bajčić, Colin D. Robertson, and Liudmyla Slavova. Kyiv: Publishing and Polygraphic Center "Kyiv University", 2024. 135 p.
3. Manual on EU Legal Translation into Ukrainian. In 2 parts. Part B. EU Law, Language, and Terminology / Editors: Martina Bajčić, Colin D. Robertson, and Liudmyla Slavova. Kyiv: Publishing and Polygraphic Center "Kyiv University", 2024. 289 p.
4. Вискушенко С. А. Проблеми стандартизації термінів у міждисциплінарних дослідженнях. Вісник науки та освіти. № 3 (33). 2025. С. 177-185
5. Baker M. In Other Words: A Coursebook on Translation. London, 1992. 320 p.
6. Kordić L. *Specific Issues and Challenges in Translating EU Law Texts*. Athens Journal of Humanities & Arts. Vol. 7. Issue 3. 2020. P. 235-254
7. The European Law Institute (ELI). URL: <https://www.europeanlawinstitute.eu/>

References:

1. The treaty on the functioning of the European Union (TFEU). URL: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12012E/TXT:en:PDF>
2. Manual on EU Legal Translation into Ukrainian. In 2 parts. Part A. EU Law, Language, and Terminology / Editors: Martina Bajčić, Colin D. Robertson, and Liudmyla Slavova. Kyiv: Publishing and Polygraphic Center "Kyiv University", 2024. 135 p.

3. Manual on EU Legal Translation into Ukrainian. In 2 parts. Part B. EU Law, Language, and Terminology / Editors: Martina Bajčić, Colin D. Robertson, and Liudmyla Slavova. Kyiv: Publishing and Polygraphic Center "Kyiv University", 2024. 289 p.

4. Vyskushenko S. A. Problemy standartyzatsii terminiv u mizhdystsyplinarnykh doslidzhenniakh. [Problems of Terminology Standartization in Interdisciplinary Research]. Visnyk nauky ta osvity. № 3 (33). 2025. S. 177-185

5. Baker M. In Other Words: A Coursebook on Translation. London, 1992. 320 p.

6. Kordić L. *Specific Issues and Challenges in Translating EU Law Texts*. Athens *Journal of Humanities & Arts*. Vol. 7. Issue 3. 2020. P. 235-254

7. The European Law Institute (ELI). URL: <https://www.europeanlawinstitute.eu/>